

Randící jeptiška na hradu Krupka

Krušnohorské město Krupka má svůj hrad, přesněji řečeno zříceninu. Je z ní krásný výhled a dá se tam posedět v klidu na lavičce. Kochal se zde i německý básník Goethe, kterého tu připomíná pomník. Kdoví, zda slyšel zdejší bláznivou pověst o randící jeptišce.

Text: Martin Karlík

Ve starobylém městečku Krupka, které leží nedaleko Teplic, narazíme především na pověsti spojené s hornickým prostředím. Například jeden chudý mladík potkal permoníka, který mu slíbil slušné bohatství. Dal si ale podmínku, že hoch nesmí nikomu vyzradit, odkud jeho blahobyt pochází. Mladík to slíbil, jenže to dlouho nevydržel. Když se jednoho dne opil, vyzradil kamarádům, že za své nadstandardní příjmy vděčí permoníkovi. Tím ale porušil slib a o všechno bohatství přišel. Tato pověst má možná reálný základ. Pokud horník našel nějakou dobrou žílu, mohl si vydělat pěkné peníze. A vydělával do doby, než ostatním prozradil, kde ta žíla je.

Nepovolená láska

První písemný doklad o existenci hradu Krupka máme z roku 1330, kdy ho král Jan Lucemburský udělil v léno, tedy dnešními slovy do jakéhosi nájmu, Těmovi z Koldic. A právě tento rytíř je hlavní postavou v další pověsti. Ta je sice hezká na poslech, ale jen když o ní nepřemýšlíte, protože takto ujetou pověst jsme nikde jinde nezaznamenali.

Rytíř z Koldic měl krásnou dceru Sabinu a ta se zamilovala. Jenže ona byla šlechtična a její vyvolený obyčejný mladík. A tak bylo jasné, že tatínek nikdy nesvolí ke sňatku. Krásná Sabina se proto rozhodla chodit na schůzky v přestrojení – za jep-

Foto: Jakub Bouček

„O jeptišce, která si dává dostaveníčka s mladým fešákem, si brzy povídalo celé město.“

tišku. Tady pověst začíná trochu drhnout. Kdyby se převlékla za obyčejnou ženu z města, tak by jí nikdo možná nevšiml, ale jeptiška už tak nenápadná nebyla. Za druhé, když se chcete se svým milým někde objímat nebo snad i líbat, tak asi nezvolíte převlek za příslušnici církevního řádu.

Ale pověst pokračuje. O jeptišce, která si dává dostaveníčka s mladým fešákem, si brzy povídalo celé město. A tak se o tom dozvěděl i její otec a hned mu bylo jasné, že jde o jeho dceru. Pro tu už měl dávno vybraného jiného ženicha. A tak si vymyslel lest. Toho ženicha, kterého vybral pro svou dceru, poslal v převlečení za jeptišku místo Sabiny na schůzku se zamilovaným mladíkem! Nápadník za sebou táhl velký meč, možná proto Sabiny milý poznal, že na rande přišel někdo jiný, kdo mu chce ublížit. A tak ze schůzky raději utekl.

Čekání na přízrak

Pokud se domníváte, že vzal svou milou a uprchl s ní někam daleko, budete zklamaní. On i s koněm skočil dolů ze skály. Ta se dnes jmenuje Mrtvý nebo také Umrličí kámen. Sabina přišla za trest do kláštera, kde zanedlouho umřela žalem. Po smrti se začala objevovat jako přízrak na Krupce. A tak jsme se s ní rozhodli potkat.

Jednou večer jsme přijeli na hrad a sedli si na schody k věži. Sabina se tady prý objevuje jen jednou za sto let, když je výročí její smrti. Kdysi na hradě býval náhrobek jedné Sabiny. Byla to hradní paní, která je historicky doložená. Zemřela v roce 1518. Ale jestli se tady zjevuje? Nebudeme vás napínat, za celou noc žádný přízrak nepřišel.

Z úřadu hospoda

Nakonec jsme celou záhadu možná rozluštili. Nahoře na hradě stojí jeden zděný dům. Nechali ho postavit Šternberkové jako horní úřad. Ten měl dozor nad horníky a doly. V 19. století se z něho stala hospoda. A když si člověk dá pár piv a pak prochází potměnou zříceninou, kde se mihotají světla z pouličního osvětlení z podhradí, tak se mu nějaký ten démon možná zjeví. □

Kdo ještě straší na Krupce?

Kromě krásné Sabiny, která se měla převlékat za jeptišku kvůli milostným dobrodružstvím, podle pověstí straší na hradu Krupka i páni z Lužice a Míšně. Kousek odtud se totiž 16. června 1426 konala známá bitva u Ústí nad Labem, ve které zvítězili husité. Duše pobitých šlechticů tu prý občas bloudí a hledají klid. Ale ani ty se nám během noční návštěvy hradu nezjevily. Nehleďte na duše jejich vojáků, kterých v bitvě zemřelo minimálně několik stovek.

